

Derde Groot Wijdemeers Dictee 2018

auteur: Herman Stuijver

In de vijf dorpen, die gezamenlijk de gemeente Wijdemeren vormen, staat voor velen dezer dagen de vraag centraal of een annexatie door Hilversum deugddoend is, aangezien het fuseren van deze vermaledijde provinciestad met de petieterige dorpen een attaque zou vormen op de eeuwenoude identiteit.

Vol lof spreken experts over de natuurlijke schoonheid van de blauw-groene parel van Midden-Nederland waar de plassen zich aaneenrijgen en waar het aangeharkte parklandschap van de gerenommeerde buitenplaatsen de suggestie wekt dat we midden in de ongerepte natuur zouden bestaan, met diepgroene rododendronvalleien en mysterieuze eiken uit de middeleeuwen.

De grutto is vrijwel uitgestorven door het plasdrasbeleid van een landelijke natuurorganisatie, waardoor het bloemrijke weidelandschap in het gedrang komt, hetgeen nefast zou kunnen werken op de habitat van flierefluiters en kieviten, tureluurs, kemphanen en scholeksters, waarbij anderzijds het provinciale orgaan bepaalde weilanden heeft gekwalificeerd als beschermd faunagebied wat weer een increment van diverse species zou kunnen betekenen.

Bij de extensieve debatten over een coöperatie van diverse gemeenten in deze contreien wordt de ontstentenis van bestuurskracht telkenmale te berde gebracht, de ambtelijke staf zou niet voldoende geëquipeerd zijn om gecompliceerde taken te effectueren, waarbij primair het gebruik van de digitale programmatuur niet up-to-date zou zijn wat onder meer behelst dat de computers op het gemeentehuis uit het stenen tijdperk zouden stammen.

Bij een eerdere fusie was er ook weerstand, doch die tijd met gênante scènes van onbarmhartige wederzijdse haatcampagnes ligt gelukkig decennia achter ons, maar de sentimenten over de authenticiteit van het dorp zijn geenszins gepareerd, hoewel de chardonnay drinkende pensionado's pico bello co-existeren met de nijvere tweeverdieners die geen van-negen-tot-vijfmentaliteit kennen.

Het ideaalbeeld van één coherente Gooise gemeente lijkt een incarnatie van bestuurders die talen naar een samenwerking van dit wormvormig aanhangsel van Noord-Holland tegen een oprukkende grootmacht als Amsterdam dat met zijn grijpgrage tentakels de infrastructuur en economie van deze regio ziet als een voortuin van de metropool.

“Aan mijn lijf geen polonaise”, riep de maestro toen hij ten slotte op kalligrafisch verantwoorde wijze zijn laatste woord van dit dictee had neergekalkt, zo uitgeput dat hij toe was aan een pot ecstasy of een goed glas saint-émilion.